

РЕШЕНИЕ

№ 7578

гр. София, 31.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав,
в публично заседание на 14.12.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Житарска

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **4128** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалбата на П. В. П., [населено място] с ЕГН [ЕГН] против Заповед за принудителна административна мярка - принудително преместване на пътно превозно средство, приложена на 26.02.2020 г. по разпореждане на инспектор на ЦГМ. Излагат се доводи за незаконосъобразност, поради нарушение на материалния закон. Твърди се, че е приложена неправомерно от служителите на ЦГМ, твърди, че заповедта е унищожена, алтернативно нищожна, поради липса на компетентност на лицето, което я е издало. Излага доводи за липса на фактически основания за издаване на заповедта. Претендира разности.

Ответникът – инспектор „Контрол паркиране“ при ЦГМ ЕАД С., чрез процесуален представител изразява писмено становище за неоснователност на жалбата. Моли за нейното отхвърляне. Претендира разности.

Настоящият съдебен състав, след като обсъди събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните, прие следното от фактическа страна:

По делото не е спорно, че на 26.02.2020г. в 17. 18 ч. автомобил марка „Деу“, с рег. номер СА 8511 СН се е намирал на бул. А. С. срещу №158, посока към бул.Х. Б.. Не е спорно, а това се установява и от приложения по делото снимков материал и писмени и гласни доказателства, че на мястото има неподвижен пътен знак В28 /забранено паркирането/ и допълнителна табела Т17, обозначаваща, че нарушителите се отстраняват принудително.

С оглед на изложените в жалбата доводи се оспорва компетентността на издателя на Заповедта, а с оглед формата ѝ – устна, дали е издадена от съответния орган.

По делото са приети като доказателства заверени копия на Заповед № СО А18-РД-95-484/14.08.2018г. на Кмета на столична община, Заповед №РД-09-486/26.11.2018г. на изп.Директор на ЦМГ относно лицата, имащи право да разпореждат принудително преместване на неправилно паркирани МПС, Решение №73/17.12.2018г. на СОС, Трудов договор на С. Т., длъжностна характеристика на инспектор „Контрол паркиране“, инструкция за работа на лицата на длъжност „инспектор контрол паркиране“ и списък на служителите запознати с нея, протокол № 11353/26.02.2020г. на екипа на специализиран автомобил №05, който е извършил принудителното преместване на процесния автомобил, констативен протокол от 26.02.2020г., изготвен от С. Т. отчет №2 за принудително преместване на автомобил, снимки изготвени на 26.02.2020г. при принудителното преместване на автомобила, АУАН №00181/26.02.2020г.

Настоящият съдебен състав, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 АПК, от легитимирано лице, адресат на оспорваната заповед, насочена срещу акт, подлежащ на съдебен контрол.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

В чл. 171 от ЗДвП са посочени принудителните административни мерки, които се прилагат за осигуряване безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения. Съгласно чл.171, т. 5, б. "б" от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага и принудителна административна мярка преместване на паркирано пътно превозно средство без знанието на неговия собственик или на упълномощения от него водач, когато превозното средство е паркирано в нарушение на правилата за движение на места, обозначени с неподвижен пътен знак, предупреждаващ за принудително преместване на паркирано превозно средство, както и когато създава опасност или прави невъзможно преминаването на другите участници в движението.

В случая безспорно се доказва, че към момента на прилагане на принудителната административна мярка мястото е обозначено с неподвижен пътен знак, който да предупреждава за принудително преместване. Съгласно нормата на чл. 40, ал. 1 от ППЗДвП, пътните знаци се поставят от дясната страна на пътя срещу посоката на движение. От приложения снимков материал ясно се вижда, че пътен знак В28 с допълнителната табела Т17 е поставен на нормативно предвиденото място спрямо процесния автомобил. Съгласно нормата на чл. 171, т. 5, б. "б" от ЗДвП, на чието основание е разпоредено репатриране на процесния автомобил, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка преместване на паркирано пътно превозно средство без знанието на неговия собственик или на упълномощения от него водач, когато превозното средство е паркирано в нарушение на правилата за движение на места, обозначени с неподвижен пътен знак, предупреждаващ за принудително преместване на паркирано превозно средство, както и когато създава опасност или прави невъзможно преминаването на

другите участници в движението. От събраните делото доказателства се установява по несъмнен начин, че автомобилът е бил паркиран на място, означено с пътен знак В28. Видно от констативния протокол от 26.02.2020г. и изготвения снимков материал в деня на принудителното преместване /26.02.2020 г. / автомобил марка Деу, с рег. номер СА 8511 СН е паркиран на бул.А. С. срещу №158 посока към бул.Х. Б., в нарушение на чл. 6, т. 1 от ЗДвП. Мястото е забранено за паркиране, обозначено с неподвижен пътен знак В28 /забранено паркирането/ и допълнителна табела Т17, предупреждаваща, че нарушителите се отстраняват принудително. При така поставените знаци безспорно паркирането е забранено. В случая, видно от снимковия материал, автомобилът спрямо когото е приложена оспореното принудителна административна мярка, безспорно е бил паркиран.

Оспорената принудителна административна мярка е приложена с устно разпореждане, което по силата на чл. 21 от АПК е допустима форма на административния акт.

Същата, обаче е разпоредена от лице, което няма такава компетентност. Съгласно чл.168, ал.1 от ЗДвП, определените от министъра на вътрешните работи длъжностни лица от службите за контрол и/или длъжностни лица, определени от собствениците или администрацията, управляваща пътя, могат да преместват или да нареждат да бъде преместено паркирано пътно превозно средство на отговорно пазене на предварително публично оповестено място без знанието на неговия собственик или на упълномощения от него водач. Със Заповед № СОА18-РД95-484/14.08.2018 г. на Кмета на Столична община /л.11 от делото/, общинското дружество "Център за градска мобилност" /ЦГМ/ е определено да осъществява дейност по принудително преместване на неправилно паркирани автомобили на територията на Столична община, чрез дирекция „Паркиране и мобилност“, което е определена за служба за контрол по смисъла на чл. 167, ал. 2 от ЗДвП на територията на Столична община. Със същата заповед, служителите на "ЦГМ" са оправомощени да прилагат принудителни административни мерки по чл. 171, т.5, б. "а", б. "б" и б. "г" от ЗДвП. Съгласно чл.3 от тази заповед принудителното преместване на ППС се осъществява само след констатиране на нарушението по ЗДвП или Наредба за организация на движението на територията на Столична община от служител на [фирма] на длъжност инспектор, контрол на паркирането. В изпълнение на Заповед № СОА18-РД95-484/14.08.2018г. на Кмета на СО, изпълнителния Директор на [фирма] е издал заповед № РД-09-486/26.11.2018г./л.16 от делото/, с която е определил поименно длъжностните лица от ЦГМ ЕАД, дирекция „Паркиране и мобилност“, отдел „Принудително преместване и специализирани паркинги“, сектор „Контрол и паркиране“, които имат право да разпореждат принудителната административна мярка – „принудително преместване“ спрямо паркираните ППС в нарушение на ЗДвП и Наредбата за организация на движението на територията на Столична община, да налагат глоби с фиш и да съставят АУАН при установяване на горните нарушения. Със заповедта изп. Директор на ЦГМ е свел до 6-ма служители на ЦГМ, на длъжност – инспектор, контрол паркиране, които разполагат с правомощието да разпореждат принудителното преместване. В тази заповед не е посочено лицето, разпоредило преместването на процесния автомобил, а именно С. Т.. По делото липсва друга заповед, която да изменя последната или да я допълва, относно лицата, имащи право да разпореждат принудителното преместване. Със заповедта на изп. Директор на ЦГМ, както и със заповед № СОА18-РД95-484/14.08.2018г. са запознати всички инспектори, контрол паркиране, включително и С. Т.. От изложено до тук може да се

изведе, че С. Т. не е компетентен да разпорежда принудително преместване на автомобили, а от тук оспорената принудителна административна мярка е приложена незаконосъобразно, от лице нямащо съответните правомощия. Настоящият съдебен състав приема, че горната заповед № РД-09-486/26.11.2018г. не удостоверява компетентността на С. Т. да разпорежда принудително преместване на автомобили. Заповедта, въз основа на която е издаден оспорения акт, се отнася за конкретни лица, които изпълняват същата длъжност като Т. – инспектор, контрол паркиране, но им е дадено изрично това правомощие.

Предвид изложеното оспорената принудителна административна мярка, макар и при установено нарушение, е постановена при наличие на отменителното основание, предвидено с разпоредбата на чл. 146, т.1 от АПК, поради което жалбата се явява основателна.

За да е законосъобразен, административният акт следва да е издаден от компетентен орган, т.е. от орган, оправомощен за това в пределите на неговата компетентност. Съгласно правната теория, компетентността е нормативно призната способност на даден орган да издаде определен акт.

Липсата на компетентност във всички случаи води до нищожност на административния акт и е отменително основание по смисъла на чл. 146, т. 1 от АПК и след като е установена от съда, оспореният административен акт следва да бъде прогласен за нищожен на това основание.

При този изход на делото на ответника следва да му бъдат възложени направените от жалбоподателя разноски по делото в размер на 510.00 лева, от които 500.00 лева адвокатски хонорар и 10.00 лева внесена д.т. по сметка на АССГ.

С оглед на изложеното, Административен съд-София-град, Трето отделение, 75-ти състав, на основание чл. 172, ал. 2 от АПК

РЕШИ

ОБЯВЯВА за НИЩОЖНА Заповед за принудителна административна мярка - принудително преместване на пътно превозно средство – лек автомобил марка „Деу“, с рег. [рег.номер на МПС] , приложена на 26.02.2020г. по разпореждане на инспектор на ЦГМ – С. Т..

ОСЪЖДА [фирма], [населено място] да заплати направените от жалбоподателя разноски в размер на 510.00 лева, от които 500.00 лева адвокатски хонорар и 10.00 лева внесена д.т. по сметка на АССГ.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: